

ZUZANA CANDIGLIOTA ADVOKÁTKA

Krajskému soudu v Českých Budějovicích
Zátkovo nábřeží 2
370 84 České Budějovice

prostřednictvím

Okresního soudu v Českém Krumlově
Linecká 284
381 20 Český Krumlov

sp. zn. **8 P 145/2017**

V Brně dne 29. 12. 2020

Nezletilá: [REDAKCE]

Matka: [REDAKCE]

obě bytem [REDAKCE]

Zastoupeny: Zuzanou Candigliota, advokátkou se sídlem Burešova 615/6, 602 00 Brno

Námitka podjatosti vůči soudkyni JUDr. Mileně Hrdličkové

Matka a nezletilá (dále „účastnice“) tímto podávají námitku podjatosti vůči soudkyni JUDr. Mileně Hrdličkové (dále také „soudkyně“), neboť z jejich postojů, které jsou obsaženy v usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne dne 16. 12. 2020, č. j. 8 P 145/2017-440, vyplývají vážné pochybnosti o její nepodjatosti.

Soudkyně uvedeným usnesením sice vyhověla návrhu účastnic na zrušení předběžného opatření, nicméně odůvodnění usnesení je tendenční a nesplňuje kritéria objektivního testu nestrannosti, který formuloval ve své judikatuře Evropský soud pro lidská práva (dále „ESLP“). Vzhledem k tomu, že i po zrušení předběžného opatření probíhá řízení o preventivní, výchovná a sankční opatření při výchově nezletilé, mají účastnice zájem na tom, aby v dalším řízení rozhodovala osoba, o jejíž nestrannosti a nepodjatosti nejsou pochybnosti.

ZUZANA CANDIGLIOTA | ADVOKÁTKA

IČ 03746933 | datová schránka by2wpca
Reg. číslo České advokátní komory 16127
Bankovní spojení 2200755319/2010

Burešova 615/6
602 00 Brno
Česká republika

+420 607 005 043
advokatka@candigliota.cz
www.candigliota.cz

Námitka podjatosti je podávána v 15denní lhůtě ode dne, kdy se účastnice o podjatosti dozvěděly – tedy od doručení zmíněného usnesení dne 16. 12. 2020.

I. Popis rozhodných skutečností

Dne 25. 11. 2020 byla nezletilá přijata do Nemocnice České Budějovice za účelem poskytnutí zdravotní péče z důvodu zranění po kopnutí koněm do hlavy. Byly vyloučeny traumatické změny a byla zjištěna drobná tržná ranka v délce asi 5 mm zasahující do podkoží. Matka sdělila personálu, že nezletilá není očkovaná, proto bylo ze strany lékařů indikováno podání postexpoziční profylaxe tetanu ve formě vakcinace a podání lidského imunoglobulinu proti tetanu. Matka odmítla aplikaci vakcíny, ale nezletilý byl podán lidský imunoglobulin a byla jí předepsána antibiotika formou tablet (matka nitrožilní podání antibiotik odmítla). **Matka odmítla další hospitalizaci nezletilé a podepsala propouštěcí zprávu a negativní reverz, ve kterém je výslovně uvedeno: „Pacientka t. č. není v přímém ohrožení života“.**

Přestože nezletilá nebyla v přímém ohrožení života, personál nemocnice dne 26. 11. 2020 kontaktoval orgán sociálně-právní ochrany dětí při Městském úřadu v Kaplici (dále OSPOD) s tím, že nezletilá se vzhledem k utrpěnému úrazu a přístupu její matky „**jeví**“ **jako dítě přímo ohrožené na životě a na zdraví v důsledku možné manifestace tetanu**. Na základě tohoto oznámení podal OSPOD tentýž den návrh k Okresnímu soudu v Českém Krumlově na vydání předběžného opatření, kterým by nezletilá byla předběžně svěřena do péče Nemocnice České Budějovice. Z dostupných listin nevyplývá, že by OSPOD jakkoliv zjišťoval, jaké míře rizika je nezletilá vystavena, jaká opatření připadají k úvahu ke snížení tohoto rizika, nebo že by si OSPOD od Nemocnice České Budějovice vyžádal zdravotnickou dokumentaci, z které by si mohl ověřit, jaký zdravotní stav nezletilé byl zjištěn, co bylo doporučeno a jak byla matka poučena.

Soudkyně Okresního soudu v Českém Krumlově JUDr. Jitka Juřicová tomuto návrhu obratem vyhověla a téhož dne vydala předběžné opatření sp. zn. 0 Nc 14/2020, kterým bylo nařízeno předání nezletilé do péče Nemocnice České Budějovice, a. s., dětské oddělení. Soudkyně JUDr. Juřicová – stejně jako OSPOD – nezjišťovala, jaké míře rizika je nezletilá vystavena, jaká opatření připadají k úvahu ke snížení tohoto rizika, ani si od Nemocnice České Budějovice nevyžádala zdravotnickou dokumentaci, nebo alespoň propouštěcí zprávu. Nezjistila ani názor matky a nezletilé, neprojevila žádnou snahu o jakékoliv mírnější řešení. Rovnou téhož dne přistoupila se soudním vykonavatelem a dalším doprovodem k pokusu o výkon rozhodnutí v bydlišti nezletilé, který byl neúspěšný a opakoval se následující den, kdy bylo rovněž vyhlášeno po nezletilé policejní pátrání.

Nezletilá přitom byla od propuštění z nemocnice v naprostém pořádku, nevykazovala žádné známky nemoci, pouze užívala antibiotika a jediné reálné ohrožení pro ni představovalo trvající předběžné opatření a pokusy o jeho výkon.

Matka dne 27. 11. 2020 telefonovala na dětské oddělení Nemocnice České Budějovice a požádala o nahlédnutí do zdravotnické dokumentace nezletilé. To jí bylo odmítnuto. Proto obě účastnice dne 29. 11. 2020 prostřednictvím své právní zástupkyně zaslaly Nemocnici České Budějovice výzvu k okamžitému zdržení se protiprávního jednání, žádost o bezodkladné umožnění nahlížení do zdravotnické dokumentace nebo zaslání její kopie a stížnost ve smyslu zákona o zdravotních službách. Nemocnice byla vyzvána, aby se v případě vynucení předběžného opatření a dodání nezletilé do nemocnice zdržela provádění jakýchkoli zdravotních služeb na nezletilé bez souhlasu rodičů a bez jednoznačného naplnění zákonných podmínek pro poskytnutí zdravotních služeb bez souhlasu

s odvoláním na výhradu svědomí. Stížností bylo požadováno prošetření zneužití hlášení OSPODu, nepravdivé označení nezletilé za přímo ohroženou na životě a na zdraví a zamlčení, že předchozího dne byl shledán a v propouštěcí zprávě uveden opak – že nezletilá přímo ohrožená není. Nemocnice v reakci na stížnost následně jakékoliv pochybení odmítla.

Účastnice dne 30. 11. 2020 podaly proti předběžnému opatření odvolání, ve kterém poukázaly na nedostatečné odůvodnění napadeného předběžného opatření, nevypořádání se s mírou přijatelného rizika, nejlepším zájmem dítěte, nezjištění názoru nezletilé a nerespektování judikatury ESLP při vydávání předběžných opatření ze zdravotních důvodů.

Dne 1. 12. 2020 bylo matce v Nemocnici České Budějovice po počátečních problémech nakonec umožněno nahlédnutí do zdravotnické dokumentace nezletilé. Vzhledem k tomu, že nezletilá byla v průběhu hospitalizace odebrána krev, z které bylo možno zjistit, zda má protilátky proti tetanu, resp. jakou hladinu protilátek, matka se při nahlížení do dokumentace zeptala primáře dětského oddělení, zda toto bylo zjišťováno a s jakým výsledkem. Primář se k matce choval arogantně a odmítl jí na tuto otázku odpovědět s tím, že si to má najít ve zdravotnické dokumentaci. Vzhledem k tomu, že tato otázka nebyla matce vysvětlena při hospitalizaci a nebyly jí poskytnuty žádné informace ohledně toho, co bylo z odběru krve zjišťováno, tak je logické, že se na to chtěla zeptat a bylo na místě jí to srozumitelně zodpovědět, zvláště když primář evidentně měl čas při nahlížení jí toto zodpovědět. Ze zdravotnické dokumentace nicméně nevyplývá, že by protilátky byly zjišťovány. Primář také matku při nahlížení neprofesionálně obviňoval z rizika krvácení do mozku.

Dne 1. 12. 2020 bylo doplněno odvolání o informace k postupu nemocnice a její zaujatosti ve věci, nesprávnosti léčby penicilinem namísto doporučeného metronidazolu, o informace k účinnosti imunoglobulinu a k nepřiměřenosti nařízení hospitalizace u nezletilé.

Dne 3. 12. 2020 nechala matka provést nezletilé odběr krve za účelem zjištění protilátek proti tetanu a dne 7. 12. 2020 bylo z výsledků vyšetření zjištěno, že nezletilá má hodnoty protilátek, které jí zajišťují krátkodobou ochranu.

Dne 7. 12. 2020 bylo právní zástupkyni účastnic doručeno usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 12. 2020, č. j. 6 Co 1398/2020-45, kterým bylo předběžné opatření potvrzeno s tím, že do výroku odvolací soud doplnil „za účelem posouzení jejího zdravotního stavu a poskytnutí nezbytné lékařské péče, a to v souvislosti s úrazem, který nezletilá utrpěla dne 25.11.2020“. Odvolací soud uvedl, že při rozhodování o odvolání se nepřihlíží k tomu, zda po vydání předběžného opatření pominuly důvody, pro které bylo nařízení, popřípadě že bylo zrušeno nebo zaniklo. Odvolací soud uvedl, že pokud odvolatelka navrhuje zrušení předběžného opatření, nic jí nebrání, aby si podala návrh na zrušení ve smyslu § 462 z. ř. s.

Mezitím matka vyhledala vyšetření nezletilé dětským lékařem. Dne 8. 12. 2020 nezletilou krátce vyšetřila MUDr. Lenka Valhová ze Sanare, s. r. o., ale tento poskytovatel na druhý den odmítl nezletilou přijmout do péče. Dne 10. 12. 2020 došlo k vyšetření nezletilé její dřívější praktickou lékařkou MUDr. Janou Junkovou, u které matka obnovila registraci nezletilé. Podle lékařské zprávy ze systematického pediatrického vyšetření byla dívka v dobrém celkovém stavu bez jakýchkoliv neurologických příznaků a s již zahojenou jizvou na pravém spánku. Dne 16. 12. 2020 došlo k další kontrole u této lékařky, opět byl shledán dobrý zdravotní stav nezletilé bez potíží neurologického rázu nebo symptomů onemocnění tetanem.

Dne 10. 12. 2020 účastnice podaly návrh na zrušení předběžného opatření, ve kterém argumentovaly tím, že nezletilá nebyla a nadále není ohrožena na životě a na zdraví, oznámení ze strany nemocnice o údajném přímém ohrožení nezletilé na životě a na zdraví bylo účelové a vykonstruované, nezletilá nebyla díky imunoglobulinu a antibiotikům ohrožena jinak než zcela hypoteticky a její neočkování představuje míru přijatelného rizika a realizaci svobody svědomí, nebyl posouzen a zohledněn nejlepší zájem nezletilé včetně zjištění a zohlednění jejího názoru.

Téhož dne 10. 12. 2020 soudkyně Okresního soudu v Českém Krumlově **JUDr. Hrdličková** usnesením č. j. 8 P 145/2017-421 zahájila řízení o preventivní, výchovná a sankční opatření při výchově nezletilé a jmenoval jí opatrovníkem pro toto řízení orgán sociálně-právní ochrany dětí města Český Krumlov.

Dne 11. 12. 2020 se matka zúčastnila jednání na OSPOD v Kaplici, kde jí bylo umožněno seznámit se s dokumenty ve spise. Ze spisu zjistila, že obsahuje sdělení Nemocnice České Budějovice ze dne 9. 12. 2020, kterým nemocnice reaguje na žádost Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 8. 12. 2020 o odborné a co nejrychlejší vyjádření k otázce, zda v tuto chvíli je poskytnuté ošetření a léčba (antibiotiky) nedostačující a dítě potřebuje nezbytnou lékařskou péči, která v případě absence znamená skutečně vážné ohrožení zdraví a života nezletilé. Nemocnice se pro soud vyjadřuje na dvou stranách a tendenčně dovozuje a zveličuje pokračující ohrožení nezletilé a to, že nezletilá není dostatečně chráněna před nákazou tetanem, aniž by však toto riziko jakkoliv kvantifikovala.

Dne 16. 12. 2020 soudkyně Okresního soudu v Českém Krumlově **JUDr. Hrdličková** usnesením č. j. 8 P 145/2017-440 zrušila předběžné opatření ve spojení s usnesením odvolacího soudu s odůvodněním, že matka zdravotní stav dcery řeší, nezletilá je sledována praktickou lékařkou a skutečnosti, které vedly k vydání předběžného opatření, pominuly.

Soudkyně **JUDr. Hrdličková** v odůvodnění tohoto usnesení také uvedla: *„Pokud matka vyjevila připomínky konkrétně k Nemocnici České Budějovice, je dlužno dodat jen tolik, že toto zařízení si ona sama vybrala pro ošetření zraněného dítěte, určitě měla k němu důvěru a spoléhala na jeho profesionalitu při poskytnutí prvotní neodkladné péče. Právě toto zařízení signalizovalo obavu o zdraví a život dítěte a proto bylo zvoleno jako jiné vhodné prostředí, které odborně a profesionálně zajistí život a zdraví dítěte. Samozřejmě pokud by matka od počátku aktivně konala ve spolupráci s jiným zdravotnickým zařízením či jiným zdravotním subjektem nikoliv za účelem vyžádání potvrzení korespondující jejímu subjektivnímu názoru na vakcinaci dítěte, ale za účelem poskytnutí nezbytné péče v souvislosti se zraněním dítěte 25. 11. 2020, tak případ by se dostal naprosto do jiné roviny. Tak jako nyní. Volba zdravotního zařízení je určitě možná. Fakt, že nemocnice obecně zastává jiný názor na preventivní očkování, než je přesvědčení matky, ji přece nemůže vyloučit z poskytnutí odpovídající odborné péče. Namítá-li matka, že Nemocnice České Budějovice a. s. je vůči ní zaujata, svědčí to spíše o tom, že matka přeceňuje svou vlastní důležitost, neboť sotva lze nalézt nějaký (natož pak rozumný) důvod, pro který by odborné pracoviště mělo vynakládat čas i energii (obě potřebné na péči o další pacienty) jen proto, aby se „mstilo“ matce dítěte.“*

II. Obecná východiska principu nestrannosti

Dle § 14 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.

V soudní praxi se rozlišují dva druhy testů nestrannosti – subjektivní a objektivní.¹ Subjektivní test zkoumá, zda soudce je či není v dané věci vnitřně zaujatý. Jednoduše řečeno, zabývá se skutečným nedostatkem nestrannosti soudce a jeho vnějšími projevy. Subjektivní nestrannost soudce se presumuje, dokud není prokázán opak, přičemž prokázání skutečného vnitřního přesvědčení soudce je v praxi velice obtížné. Případy prokázané subjektivní nestrannosti jsou v praxi velmi vzácné (náleží Ústavního soudu sp. zn. I ÚS 1965/15, rozsudek ESLP Kyprianou proti Kypru ze dne 15. 12. 2005, č. 73797/01). V praxi tedy naprostá většina všech případů, v nichž se řeší nestrannost soudce, spadá pod objektivní test nestrannosti, který tak nabývá značného významu. Objektivní test na rozdíl od subjektivního testu nestrannosti rezignuje na zkoumání skutečné podjatosti soudce a zabývá se pouze možnými důvody pro zaujatost, které by mohly způsobovat nedostatek nestrannosti. Nezabývá se však tím, zda tyto okolnosti skutečně v mysli soudce vedly k podjatosti v konkrétním případě.

Tento test bere jako kritérium nestrannosti pohled jakéhosi třetího nezaujatého a informovaného pozorovatele (fair-minded and informed observer) a zkoumá, k jakému závěru by dospěla informovaná osoba dívající se na věc realisticky a prakticky.

Dle judikatury ESLP k tomu, aby došlo k vyloučení soudce z důvodu nedostatku objektivní nestrannosti, musí nestrannost soudce vzbuzovat pochybnosti, přičemž tyto pochybnosti účastníka řízení o nestrannosti soudce musí být objektivně odůvodněné (objectively justified). Při objektivním posuzování nestrannosti se zjišťuje, zda lze nezávisle na chování soudce na základě určitých ověřitelných skutečností zpochybnit jeho nestrannost, přičemž i vnější zdání může mít jistý význam, jelikož v sázce je také důvěra, kterou soudy v demokratické společnosti musí vzbuzovat u veřejnosti. V rámci objektivního testu se zkoumá, zda existují skutečnosti vzbuzující pochybnost o nestrannosti soudce (rozsudek velkého senátu ESLP Morice proti Francii ze dne 23. 4. 2015, stížnost č. 29369/10).

Dle judikatury ÚS „nestačí, že se soudce subjektivně necítí být podjatý ve vztahu k účastníkům či věci, ale i objektivně nahlíženo musí být vyloučeny oprávněné pochybnosti o jeho nestrannosti“. Jinými slovy, „nejde [...] pouze o hodnocení subjektivního pocitu soudkyně, zda se cítí nebo necítí být podjatá, anebo [o] hodnocení osobního vztahu k účastníkům řízení, ale o objektivní úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být“ (náleží ÚS ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, citovaný v náleží ÚS ze dne 31. 7. 2018, sp. zn. III. ÚS 4071/2017).

III. Argumentace

Jak již bylo zmíněno, soudkyně JUDr. Hrdličková uvedla v bodu 14 citovaného usnesení své následující závěry, které s ohledem na okolnosti případu je nutné hodnotit jako zcela tendenční a vypovídající o chybějící nestrannosti soudkyně a jejímu nekritickému přístupu k Nemocnici České Budějovice:

„Pokud matka vyjevila připomínky konkrétně k Nemocnici České Budějovice, je dlužno dodat jen tolik, že toto zařízení si ona sama vybrala pro ošetření zraněného dítěte, určitě měla k němu důvěru a spoléhala na jeho profesionalitu při poskytnutí prvotní neodkladné péče. Právě toto zařízení signalizovalo obavu o zdraví a život dítěte a proto bylo zvoleno jako jiné vhodné prostředí, které odborně a profesionálně zajistí

---

¹ NEMEŠKALOVÁ ROSINOVÁ, Alžběta. Objektivní test nestrannosti v případech vztahu soudce k účastníkům řízení a jejich zástupcům. Časopis Jurisprudence 6/2017, s. 30-39. Dostupné zde: <http://www.jurisprudence.cz/cz/casopis/objektivni-test-nejstrannosti-v-pripadech-vztahu-soudce-k-ucastnikum-rizeni-a-jejich-zastupcum.m-298.html>.

život a zdraví dítě. Samozřejmě pokud by matka od počátku aktivně konala ve spolupráci s jiným zdravotnickým zařízením či jiným zdravotním subjektem nikoliv za účelem vyžádání potvrzení korespondující **jejímu subjektivnímu názoru na vakcinaci dítěte**, ale za účelem poskytnutí nezbytné péče v souvislosti se zraněním dítěte 25. 11. 2020, tak případ by se dostal naprosto do jiné roviny. (...) Fakt, že nemocnice obecně zastává jiný názor na preventivní očkování, než je přesvědčení matky, ji přece nemůže vyloučit z poskytnutí odpovídající odborné péče. **Namítá-li matka, že Nemocnice České Budějovice a. s. je vůči ní zaujata, svědčí to spíše o tom, že matka přeceňuje svou vlastní důležitost, neboť sotva lze nalézt nějaký (natož pak rozumný) důvod, pro který by odborné pracoviště mělo vynakládat čas i energii (obé potřebné na péči o další pacienty) jen proto, aby se „mstilo“ matce dítěte.**

Samozřejmě, že matka původně měla důvěru k Nemocnici České Budějovice, neboť neměla při převozu nezletilé k ošetření k tomuto poskytovateli a při poskytování zdravotní péče důvod důvěru nemít. Ale až následně se objevily okolnosti, které tuto důvěru narušily a představovaly ztrátu důvěry a konflikt zájmů u této nemocnice. O těchto okolnostech byla soudkyně informována, přesto je zcela ignorovala. Jedná se o tyto skutečnosti:

1. V propouštěcí zprávě bylo uvedeno, že nezletilá není v přímém ohrožení života. Nemocnice České Budějovice hned na druhý bez opětovného vyšetření nezletilá dospěla k opačnému závěru o tom, že najednou se nezletilá „jeví“ jako přímo ohrožená na životě a na zdraví. Nemocnice přitom OSPODu a soudu zatajila zhodnocení zdravotního stavu nezletilé při propuštění. V oznámení není ani zmínka o tom, že její stav při propuštění byl zhodnocen tak, že přímo ohrožená není. Ohrožení nezletilé bylo účelově ze strany nemocnice vykonstruováno, podle našeho názoru z ideologických důvodů – z důvodu lékařského paternalismu a neakceptování toho, že rodič může mít na očkování jiný názor. Ve skutečnosti v případě drobné ranky, která byla ošetřena, a v případě zaléčení imunoglobulinem a antibiotiky bylo ohrožení nezletilé nereálné a pouze hypotetické, což jsme vyargumentovaly a doložily odkazem na odborné zdroje.
2. Sama nemocnice při poskytování péče nezletilé pochybila v tom, že jí předepsala penicilin namísto doporučeného metronidazolu jakožto antibiotika první volby. Nemocnice tak vystavila nezletilou riziku křečí, což je důvod, proč se penicilin nedoporučuje.
3. Matka podala na postup nemocnice stížnost k vedení nemocnice. Stížnost se týkala úmyslné dezinformace OSPODu a soudu, vykonstruování údajného přímého ohrožení nezletilé na životě a na zdraví a zatajení skutečnosti, že o den dříve byl zdravotní stav nezletilé vyhodnocen tak, že přímo ohrožená není. Dále se stížnost týkala telefonického odmítnutí umožnit matce nahlédnutí do zdravotnické dokumentace (to jí bylo umožněno až po podání písemné stížnosti advokátkou), arogantního přístupu primáře vůči matce při nahlédnutí do zdravotnické dokumentace a nesprávnému typu předepsaných antibiotik v rozporu s medicínským poznáním. Nemocnice jakékoliv pochybení odmítla.

Soudkyně byla v návrhu na zrušení předběžného opatření upozorněna na to, že stanovisko nemocnice nelze považovat za nezávislé expertní stanovisko a že je v nemocnici v konfliktu zájmů: **„V každém případě stanovisko nemocnice nelze považovat za nezávislé expertní stanovisko, neboť v tomto případě nemocnice vystupovala jako subjekt prosazující vlastní zájmy včetně ideologických a mocenských zájmů a včetně zájmu eliminovat vlastní odpovědnost (fenomén defenzivní medicíny, k čemuž mohlo nemocnici posloužit právě oznámení k OSPOD o údajném ohrožení. Stanovisko nemocnice není věrohodné, neboť zamlčuje závěry o zdravotním stavu nezletilé v době propuštění, bez logického vysvětlení předkládá o den později opačné závěry, tyto závěry zamlčují skutečnou míru rizika pro nezletilou, kterou zveličují.**

Přitom sama nemocnice předepsala nezletilé nevhodný typ antibiotik v rozporu s aktuálními medicínskými poznatky. Postup nemocnice a arogantní jednání primáře při nahlížení matky do zdravotnické dokumentace nezletilé je předmětem stížnosti. Nemocnice České Budějovice je v tomto řízení s ohledem na výše uvedené ve zjevném konfliktu zájmů.“

Přesto soudkyně evidentní konflikt zájmů ignorovala a vyžádala si dne 8. 12. 2020 od Nemocnice České Budějovice odborné vyjádření. Přitom bylo zjevné, že nemocnice se vyjádří tak, aby obhajovala svůj dosavadní postup a svoje dosavadní stanovisko, i kdyby bylo nesprávné. Proto nebylo v žádném případě v zájmu nezletilé a v zájmu objektivního objasnění věci, aby pracovníci této nemocnice před soudem vystupovali jinak než jako svědci. **To je základní logická úvaha, kterou by musel v tomto případě každý nestranný soudce učinit.** Pokud soudkyně JUDr. Hrdličková této úvahy nebyla schopna a nekriticky přistoupila k Nemocnici České Budějovice jako k nezávislému expertnímu subjektu, aniž by jakkoliv hodnotila konflikt zájmů, je evidentní, že není v této věci nezaujatá a nestranná.

Za kritické vyhodnocení toho, kdo soudu může poskytnout odborné vyjádření a zda to může být Nemocnice České Budějovice s ohledem na její angažovanost ve věci, rozhodně nelze považovat následující úvahu soudkyně: *„Namítá-li matka, že Nemocnice České Budějovice a. s. je vůči ní zaujata, svědčí to spíše o tom, že matka přeceňuje svou vlastní důležitost, neboť sotva lze nalézt nějaký (natož pak rozumný) důvod, pro který by odborné pracoviště mělo vynakládat čas i energii (obé potřebné na péči o další pacienty) jen proto, aby se „mstilo“ matce dítěte.“*

Ze strany matky rozhodně nejde o přeceňování vlastní důležitosti, když věcně a konkrétně poukazuje na to, že nemocnice při svém oznámení OSPODu a soudu záměrně zatajila podstatnou informaci o závěrech ohledně zdravotního stavu nezletilé při propuštění, že ohrožení nezletilé nemocnice v rozporu s propouštěcí zprávou zveličila a vykonstruovala a že má motivaci obhajovat svůj dosavadní postup namísto předložení objektivních nezaujatých expertních závěrů. **Soudkyně vystupuje útočně vůči matce a vysmívá se jí tím, že matku obviňuje ze sebestřednosti, přitom sama soudkyně se odmítla vypořádat s relevantními námitkami proti nemocnici,** zcela je ignorovala a i přes tyto námitky nadále spolupracovala s nemocnicí jako s nezávislým expertním subjektem, přitom nemáme informace o tom, že by si soudkyně vyžádala expertní stanovisko od nezávislého subjektu, který nebyl v této věci zainteresován.

Ještě pro úplnost dodáváme, že námitka matky vůči nemocnici nespočívala v žádném případě v tom, že nemocnice má jiný názor na očkování než matka, což se soudkyně snažila naznačovat. Jsme si plně vědomy toho, že očkování by doporučil téměř každý poskytovatel zdravotní péče. Námitky vůči Nemocnici České Budějovice ovšem spočívaly v úplně něčem jiném než v jiném názoru na nutnost a prospěšnost očkování, a to ve zneužití postavení nemocnice při vynucení si zásahu vůči rodině, zamlčení závěrů z propouštěcí zprávy a konflikt zájmů – zjevná motivace nemocnice obhajovat svůj dosavadní postup, i kdyby byl chybný.

Vzhledem k tomu, že soudkyně označuje náhled matky na očkování dítěte za „subjektivní“ a naopak implicitně představuje stanovisko nemocnice za „objektivní“, chceme se vyjádřit i k tomuto. V řízení nebylo nijak prokázáno, že by výhody očkování pro nezletilou (toho času navíc užívající antibiotika) převažovaly nad riziky, které očkování představuje, a že by nezletilá byla skutečně, reálně ohrožena na životě a na zdraví (naopak se ukázalo, že ohrožena nebyla, neboť je zdravá, a tedy riziko bylo pouze hypotetické a teoretické). Soudu byl z naší strany předložen článek MUDr. Jana Vavrečky „Očkování proti tetanu a jeho otazníky“, který efektivitu očkování proti tetanu do značné míry zpochybňuje. Aniž by

cokoliv ohledně předmětného ne/očkování, jeho benefitů/rizik obecně nebo specificky v případě nezletilé bylo v řízení prokázáno, soud nálepkuje postoj matky slovem „subjektivní“ a vysmívá se jí tím, že údajně přeceňuje svoji důležitost, a naopak zcela nekriticky přijímá názory zainteresované nemocnice jakožto expertní a objektivní.

Pokud soudkyně nenalézá žádný, natož pak rozumný, důvod, pro který by Nemocnice České Budějovice měla vynakládat čas i energii na tento případ (a k prosazování tendenčních stanovisek), tak to není proto, že by takové důvody neexistovaly, ale proto, že soudkyně se patrně nezajímá o stále aktuální a přetrvávající problematiku lékařského paternalismu a zneužívání moci v medicíně, která se zřetelně projevuje zejména v oblasti očkování, porodnictví, psychiatrie a která má původ v totalitním režimu, který dával lékařům rozhodovací pravomoci v oblasti práv pacientů.

Například rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 2. 2016, č. j. 24 C 3/2011-572, tento fenomén popisuje takto: „*Zatímco při pojetí typickém pro éru státního dirigismu i v oblasti zdravotní péče bylo typické, že zákon stanovil, že lékaři rozhodují při výkonu zdravotní péče o právech a povinnostech občanů týkajících se jejich zdraví, po roce 1989 došlo k zásadní koncepční změně v nazírání na postavení lékaře ve vztahu k pacientovi.*“

Rozsudek také cituje vyjádření expertky z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky Univerzity Karlovy k seriálu Ordinance v růžové zahradě: „*Ordinance v růžové zahradě je mimořádně odporný projekt. Je to neonormalizační seriál. Znovu jsme svědky toho, že se seriál používá k prosazování určitých myšlenek, kterým dává moc. Ordinance jednoznačně buduje lékařskou ideologii a prosazuje stereotypní představy o nadřazenosti a podřízenosti v oblasti péče o lidské tělo a jeho zdraví. Lékaři jsou všemocní a skvělí, pacienti jsou na druhou stranu neinformovaní, hloupí a musí lékaře na slovo poslouchat. Řada dílů vstoupila do ideologického boje na straně lékařů; nabídla příběhy, v nichž se jeví jako oprávněné například medikalizace porodů či předepisování hormonální antikoncepce. Ordinance v růžové zahradě v probíhajícím zápase o důstojnou pozici pacientů v dialogu s lékaři zaujala konzervativní stanovisko, brání autoritativní medicínu.*“²

S ohledem na výše uvedené nám nezbyvá než uzavřít, že soudkyně je s ohledem na svůj postup a svoje vyjádření evidentně v zajetí zmíněných stereotypních představ, obhajuje autoritativní medicínu a není schopna kritického zhodnocení věci. Soudkyně bez jakéhokoliv důvodu ignoruje konflikt zájmů u nemocnice, spolupracuje s ní jako s nestranným expertním subjektem a požaduje po ní odborné vyjádření, aniž by si vyžádala takové vyjádření od skutečně nestranného nezainteresovaného expertního subjektu. Zároveň se soudkyně vyjadřuje nepřátelsky a zaujatě vůči matce – její postoj označuje za subjektivní, zatímco postoj nemocnice vydává za objektivní, aniž by cokoliv ohledně těchto postojů bylo prokázáno, ale především se matce vysmívá tím, že údajně přeceňuje svoji důležitost, přitom matka měla pouze věcné a konkrétní námitky vůči nemocnici, s kterými se soudkyně vůbec nevypořádala. S ohledem na objektivní test nestrannosti a pohled nezaujatého pozorovatele je zjevné, že soudkyni nelze vnímat jako nestrannou, ale naopak jsou dány vážné pochybnosti o její nepodjatosti. Vzhledem k tomu, že v řízení jde o nezletilou a její nejlepší zájem, který je předním hlediskem rozhodování, nelze akceptovat, aby takto citlivou věc týkající se základních práv nezletilé rozhodovala soudkyně

---

² Rozhovor s Irenou Reifovou „Ordinance je neonormalizační seriál, z pacientů dělá hlupáky“. Dostupné zde: <https://magazin.aktualne.cz/televize/ordinace-je-odporny-neonormalizacni-seriál/r~42376e48640311e4b0c4002590604f2e/>.

s nekritickým a předsudečným náhledem na věc, která v reakci na věcné námitky matky ji zesměšňuje namísto toho, aby se s námitkami řádně a logicky vypořádala.

IV. Návrh

Vzhledem k výše uvedenému účastnice navrhuje vyloučení soudkyně JUDr. Mileny Hrdličkové z projednávání této věci.

_____

zastoupeny

Zuzanou Candigliota, advokátkou